

[KĄKOLNIK *sb m*

I sg kąkolniki(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

W nawiązaniu do przypowieści biblijnej; grzeszny człowiek kacarz; tu w odniesieniu do szatana: Nie trzecedniowyc ieft Iżatan y z bożnicą Iwoią/ ále dawny y záltárzály Kátolik/ á wždy kłamcą y mátączem/ owłzem kąkolnikiem ieft. GrzegŻarnPos 1597 245v (Linde s.v. kąkolik).

Cf **KĄKOLIK**

MM